

Na fali przemian jakie zapoczątkowały pierwsze częściowo wolne wybory parlamentarne 4 czerwca 1989, w całej Polsce zaczęły powstawać nowe , niezależne organizacje związkowe.

Był to czas, gdy niemożliwe dotąd marzenie o organizacji zawiązanej z woli pracowników, przez nich zarządzanej, reprezentującej wyłącznie ich samych mogło się ziścić po latach podporządkowania totalitarnemu reżimowi. Był to czas gdy pracownicy w Polsce zajęli należne im miejsce stając się podmiotem i beneficjentem prawa pracy. Zaczęli masowo korzystać z prawa zrzeszania się w niezależne od nikogo organizacje, które powstawały i działały w oparciu o statuty rejestrowane w Sądach.

Dopiero 23 maja 1991 roku Sejm uchwalił ustawę o ZZ, która w prawie nie zmienionym kształcie obowiązuje do dnia dzisiejszego.

Pomysł utworzenia organizacji związkowej skupiającej pracowników zmianowych zrodził się w Elektrowni Kozienice. To tam powstał pierwszy taki związek, którego przewodniczącym został Kazimierz Drabik, późniejszy przewodniczący OZZZPRC.

W dniu 14 maja 1990 roku inicjatywę utworzenia związku w Elektrowni Bełchatów podjęli pracownicy reprezentujący wydziały prowadzące pracę w ruchu ciągłym. Byli nimi:

Bogdan Połunkiszki... Ryszard Pawłowski, Henryk Posmyk, Józef Piliński, Zbigniew Michalski, Janusz Roswag, Marek Kowalewski, Stanisław Paradecki .

W składzie tej grupy byli również nieżyjący już nasi koledzy:

+ Adam Błaszczuk,... +Aleksander Grześkowiak ,...+Arkadiusz Ostrowicz ,...+Adam Zerka.

Pracownicy ci utworzyli Komitet Założycielski. Podstawą powołania komitetu było ogólne przekonanie, iż koniecznością jest powstanie związku reprezentującego interesy pracowników ruchu ciągłego. Rejestracja Związku wraz ze statutem nastąpiła 5.06.1990r.

To był początek!

Następnym krokiem było Pierwsze Walne Zebranie Delegatów ZZPRC, odbyło się ono 1 sierpnia 1990 r. Przewodniczącym Związku został

wówczas Bogdan Połunkiszki, a jego zastępcą wybranym również na Walnym Zebraniu Aleksander Grześkowiak. Na mocy przyjętych wtedy uchwał podjęto pierwsze działania mające poprawić sytuację pracowników zmianowych.

Były to między innymi:

- wprowadzenie rzeczywistych dodatków zmianowych za pracę na II i III zmianie, oraz za pracę w soboty niedziele i święta ,
- wprowadzenie płac zasadniczych dla pracowników, którzy do tej pory byli wynagradzani godzinowo,
- zrównanie płac zasadniczych na porównywalnych stanowiskach w ruchu i na I zmianie,

- podniesienie wysokości dodatku szkodliwego i poprawa warunków BHP na stanowiskach pracy,

Był to okres niezwykle trudny bo pracodawca nie przywykł jeszcze do tego że pracownicy mogą czegoś żądać. Dlatego następne sprawy to był już bój o pryncypia, bez których dziś nie wyobrażamy sobie pracy w systemie.

Prawdziwą batalią była walka o właściwe rozliczanie czasu pracy pracowników zatrudnionych w ruchu ciągłym. Przez trzy lata pracodawca nie chciał uznać, że norma czasu pracy obowiązująca w KP i stosowana dla pracowników jednozmianowych powinna obejmować również pracowników systemu.

Tryb negocjacyjny rozwiązania sporu wówczas się nie sprawdził, dyrekcja Elektrowni pozostawała głucha na nasze argumenty.

Bogdan Połunkiszki, kładąc na szali swoją karierę zawodową pozwał Dyrekcję Elektrowni do sądu i sprawę wygrał. Pracodawca nie miał innego wyjścia i wypłacił rekompensatę wszystkim pracownikom systemu za przepracowane nadgodziny za okres 3 lat wstecz oraz został zmuszony do wprowadzenia od dnia 1.01.93r dodatkowych dni wolnych powszechnie znanych jako EW.

Ważnym elementem upodmiotowienia naszego środowiska było również to że Związek ze względu na swą wielkość stał się stroną ZUZP, a nasi przedstawiciele znaleźli się we wszystkich ważnych komisjach działających w Elektrowni.

Kolejne lata nie były łatwiejsze. W roku 1999 przewodniczącym Związku został kol. Andrzej Jaruszewicz.

W czasie jego kadencji udało się od 1.05.2006 roku wprowadzić zryczałtowanie dodatków zmianowych oraz wprowadzić korzystne dla pracowników zmianowych zapisy w ZUZP.

W okresie kilku miesięcy 2004r trwały negocjacje, które zaowocowały podpisaniem 22.12.2004r Umowy Społecznej, gwarantującej dalsze nasze zatrudnienie i zapewnienie wzrostu wynagrodzeń.

Na czas pracy obecnego Zarządu Związku przypadają największe zmiany w naszym zakładzie od początku jego powstania. Elektrownia Bełchatów została konsolidatorem spółek wydobywczo-wytwórczych zmieniając nazwę na PGE GiEK S.A. Pracownicy zostali transferowani do nowo utworzonego na bazie majątku elektrowni oddziału w koncernie PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A., który to koncern jest jednym z 6 filarów Polskiej Grupy Energetycznej.

Niestety zmiana ta niesie ze sobą wiele zagrożeń dla pracowników.

Oszczędności, których zaczęto poszukiwać w kosztach pracy z reguły zawsze odbijają się negatywnie na pracownikach. Przykłady takich zdarzeń w Polsce można mnożyć, a niektóre z nich zaczynają dotyczyć również nas.

Wspólnie z innymi organizacjami związkowymi jak dotąd nie dopuszczamy do obniżenia warunków pracy i płacy. Podnoszenie standardów w tym zakresie, przychodzi jednak coraz trudniej! Niemal równoległe z naszym związkiem powstała centrala.

ZZPRC Elektrowni Bełchatów

Historia XX lecia ZZPRC

Zbyszek Michalski

16 maja 1990 r. zebrał się komitet założycielski, który proklamował powstanie ogólnopolskiej organizacji o nazwie Porozumienie Związków Zawodowych Ruchu Ciągłego, następnie przemianowanej na OZZZPRC z siedzibą w Bełchatowie, jego pierwszym przewodniczącym był Bogdan Połunkiszki.

Kolejnym krokiem w tworzeniu struktur krajowych było wstąpienie Ogólnokrajowego Zrzeszenia do Forum Związków Zawodowych. Obecnie

nasz przedstawiciele działają we władzach obu tych organizacji. Kol. Andrzej Nalepa jest wiceprzewodniczącym Ogólnokrajowego Zrzeszenia i delegatem na Walny Zjazd FZZ, co przekłada się na nasz wpływ na stanowione w Polsce prawo pracy i daje nam możliwość decydowania w sprawach istotnych dla naszej przyszłości.

ZZPRC powstając w 1990 roku miał być organizacją apolityczną, działającą tylko i wyłącznie w interesie pracowników.

Zapis w statucie przyjętym podczas I Zebrania Delegatów mówiący, że Związek „rozwijał będzie działalność w zakresie obrony interesów pracowników, realizacji ich potrzeb materialnych, społecznych i kulturalnych” był, jest i będzie nadrzędnym celem nas wszystkich.

Po 20 latach możemy śmiało powiedzieć, że z obranej drogi nie schodzimy i słowa dotrzymujemy!